

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Tertivm. Episcopi, aut presbyteri, cum sibi confessa fornicantis, poena seu poenitentia quae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

DECRETA

CÆLESTINI PAPÆ I.

QVÆ SVNT IN CORPORE DECRETORVM

GRATIANI, NEC HABENTVR IN SVPERIORIBVS
ipſius epiſtolis vel Decretis, numero IV.

PRIMUM.

In alterius parochia, niſi eo vocante, nulli aliquid agere licet.

Nullus primas, nullus metropolitanus, nullus reliquorum epiſcoporum alterius adeat ciuitatem, quæ ad eum non pertinet, & alterius epiſcopi parochiam ſuper eius diſpoſitione, niſi vocatus ab eo, cuius iuris eſſe cognoscitur, vt quidquam ibi diſponat, vel ordinet, aut iudicet, ſi ſui gradus honore potiri voluerit: ſi aliter præſumpſerit, damnabitur: & non ſolum ille, ſed & cooperatores & conſentientes ei: quia ſicut ordinatio, ita eis & iudicatio, & aliarum rerum diſpoſitio prohibetur. Nam qui ordinare non poterit, quomodo iudicabit? Nullatenus procul dubio iudicabit, aut iudicare poterit.

9. quæſt. 2.
Nullus pri-
mas, nullus
metropoli-
tanus.

SECUNDVM.

*Par pœnitentia ei indicitur, qui * ſpiritualem filiam, & ei qui
* carnalem
* ſpiritualem
* pœnitentialem ſuam violare monſtratur.*

Si quis ſacerdos cum filia ſpirituale fornicatus fuerit, ſciat ſe graue adulterium commiſiſſe. Idcirco femina, ſi laica eſt, omnia derelinquat, & res ſuas pauperibus tradat: & conuerſa, in monaſterio Deo uſque ad mortem ſeruiat. Sacerdos autem, qui malum exemplum dedit hominibus, ab omni officio deponatur, & peregrinando duodecim annis pœniteat. Poſtea vero ad monaſterium vadat, ibique cunctis diebus vitæ ſuæ Deo ſeruiat.

2. quæſt. 1.
Si quis ſa-
cerdos
cum.

TERTIVM.

*Epiſcopi, aut preſbyteri, cum ſibi confeſſa fornicantis, pœna
ſeu pœnitentia quæ.*

Non debet epiſcopus aut preſbyter commiſceri cum
S ſſ iij

30. q. 1. Non
debet.

510 CÆLESTINI PAPÆ I. DECRETA.

mulieribus quæ ei sua fuerint confessæ peccata. Si forte (quod absit) hoc contigerit, sic pœniteat, quomodo de filia spiritali, episcopus 15. annos, presbyter 12. & deponatur tamen, si in conscientia deuenierit.

QVARTVM.

Quæstionis de binis uxoribus uni ductis, quarum prior non fuerat sollemniter desponsata, expeditio.

35. dist. 6.
Videtur
nobis.

Videtur nobis, quod secunda, quam contra prohibitionem ecclesiæ duxit, non sit vxor, etiamsi primam non haberet desponsatam. Nam quod contra interdictum & ordinem ecclesiæ factum est, ratum non haberi, tam humanæ, quàm diuinæ legis proclamat auctoritas: quia ea, quam inordinate superduxit, prohibitione renitente, vxor non est. Eam cogendus est recipere, quam iurauit, & desponsauit, & ex qua prolem genuit, vt iuramenti religio non vilipendatur, & fides adinuicem promissa seruetur, proles in cultu Dei nutriatur & educetur, & alii exinde occasionem peccandi, & alios decipiendi, assumere non valeant. Quod autem parentes, fratres, & cognati vtriusque sexus in testificationem filii & filiæ, ad matrimonium coniungendum vel dirimendum admittantur, tam antiqua consuetudine, legibus approbata, quam diuinis & humanis legibus approbatur. In dirimendo autem matrimonio, ideo maxime parentes recipiuntur, * siue si defuerint pa-^{* & c.} rentes, proximiores admittuntur: quia vnusquisque suam genealogiam cum testibus & chartis, cum exercitatione & recitatione maiorum scire laborat. Quia igitur aliis melius sciunt, ideo maxime admittuntur. Similiter etiam recipiuntur, & in testificationem matrimonii coniungendi. Qui enim melius recipi debent, quam illi, qui melius sciunt, & quorum est interesse, ita vt si non intersint, & consensum non adhibuerint, secundum leges nullum fiat matrimonium? Quod vero legitur; Pater non recipiatur in causa filii, nec filius in causa patris; in criminalibus causis & contractibus verum est. In matrimonio contrahendo & disjungendo, ipsius coniugii prærogatiua, quia & fauorabilis res est, congrue recipiuntur.